

Martinus' kosmologi

– En introduktion

Pia Hellertz¹

Den danske filosofen, författaren och mystikern Martinus (1890-1981) menar att hans samlade verk *"Tredje Testamentet"*, är den av Jesus Kristus utlovade *"Hjälparen den Heliga Ande"* (Joh. 14.26), som skulle komma och lära oss allt och påminna oss om allt han sagt. Det är stora ord, en enorm mission och det kräver sannerligen en kritisk och logisk granskning av Martinus världsbild. Är Martinus arbeten verkligen en "utrannsaktning" av "Herrens vägar"? Eller finns det en risk att vi låter oss luras av en av de "falska profeter" som Kristus förutspådde skulle komma "i de yttersta tiderna". Det är en viktig mission för en seriös Martinusstuderande att kritiskt granska hans utsagor, ett förhållningssätt som Martinus själv uppmuntrade.

För att ge en grund för den läsare som inte är så orienterad i Martinus kosmologi vill jag med denna artikel ge möjlighet till en allmän orientering. Först kommer jag kort att presentera den danske tänkaren Martinus Thomsen innan jag går in på de viktigaste grundbegreppen och tankegångarna i hans världsbild, hans kosmologi.

Bakgrund

Martinus, vilket blev hans författarnamn, föddes på landet i norra Jylland i Danmark, av en ogift mor. Han gick i skola varannan dag några få terminer. Tolv år gammal tog han tjänst som vallpojke och när han var 18 år utbildade han sig till mejerist. Martinus var djupt religiös och han använde Jesus som sitt

¹ Artikeln utgör ett introduktionskapitel 1 i *"'Världslärare' eller 'Falsk profet' – En kärleksfull granskning av Martinus kosmologi"*.

rättesnöre. När han hamnade i situationer där han var osäker på hur han skulle förhålla sig ställde han sig frågan: ”Vad skulle Jesus ha gjort i en situation som denna?”.

När Martinus var i 30-årsåldern upplevde han det han beskrivit som ett ”gyllene elddop”. I sin bok ”Kring min missions födelse” beskriver han sig som en ”alldeles obeläst och okunnig trettioåring” när han en dag lånade en teosofisk bok av en obekant man på rekommendation av en arbetskamrat. Arbetskamraten tyckte att de tankar Martinus intuitivt framförde i sina diskussioner, gjorde att han kunde ha utbyte av denna bok, som bland annat handlade om reinkarnationen. Jag låter Martinus själv berätta:

”Det enda jag minns av det lilla jag hann läsa var att det föranledde mig att meditera på Gud. Och då jag en afton just försökte med detta, ägde här nedskrivna upplevelse rum. Efter detta blev det av rent psykiska orsaker alldeles omöjligt för mig att fortsätta läsningen av boken. Dessutom hade mitt medvetande från denna tidpunkt i sig självt blivit en outtömlig andlig källa, som gjorde allt studium av litteratur fullkomligt överflödigt.” (sid. 33)

Längre ner skriver han:

”Det var i detta förvandlade tillstånd, som jag åter infann mig hos min beläste vän för att lämna tillbaka hans bok. Och såväl han som min kollega på kontoret och alla övriga inom min dåvarande och senare krets av närmare bekanta är således vittnen till mitt förvandlade tillstånd, vittnen till *att en människa kan komma till kunskap på andra vägar än de sedvanliga yttre, synliga vägarna, som för övriga människor är absolut nödvändiga. För dessa mina vänner blev det faktum, att en upplysningens undergörande kraft helt kan uppfylla en okunnig människa så att hon, alldeles oberoende av böcker eller andras vetande och forskning, blir till en kapacitet i livets högsta visdom, vetande, fakta eller religiös upplysning.*” (sid. 34, Martinus kursivering.)

Några av de vänner och bekanta Martinus nämner gav å 1988 ut en bok om sina minnen, ”Martinus - som vi husker ham”.² Ungefär samtidigt utkom en liknande minnesbok som nära vänner till Martinus skrivit på grundval av intervjuer och samtal med Martinus, ”Martinus - Erindringer”³. Här berättar de bland annat om den födelseprocess som Martinus redogör för ovan.

Martinus menar således att han som ”obeläst och okunnig” genom detta ”eldkop” hade fått tillgång till all kunskap, till en oändlig visdom. Han menar dessutom att alla levande väsen en dag kommer att uppleva samma sak. Vi kommer alla att få tillgång till detta ”kosmiska medvetande”⁴, få tillgång till all

² Den är år 2012 översatt till svenska med titeln ”Martinus, som vi minns honom”.

³ Översatt till svenska år 2012 med titeln ”Martinus minnen”.

⁴ *Kosmiskt medvetande* är en intuitiv kunskapskälla, eller en ”förmimelseart” som, enligt Martinus, ”automatiskt” utvecklats när den jordiska människan blivit en fullkomlig människa, i Guds avbild. När hon har total balans mellan känslö- och intelligensenergin, vilket ger en förutsättning för intuitionsenergin att växa. Jesus Kristus liksom övriga ”världsåterlösare” som besökt jorden för att

kunskap, utveckla intuitionen, på samma sätt som han gjorde. Han menar också att det funnits människor, ”världsåterlösare”, före honom med samma förmågor, t.ex. Jesus, Buddha m.fl. Många stora tänkare har haft och har ”glimtar av kosmiskt medvetande”. Bland annat nämner Martinus på förfrågan Rudolf Steiner, grundare av antroposofin.

Martinus kosmologi

Martinus' kosmologi är en alltomfattande världsbild som behandlar det eviga livet, vår existens och livets mening. Martinus visar att vetenskapen inte kan nå fram till en förståelse av livet enbart utifrån studier av materien. Verkligheten har en kosmisk dimension, en livsdimension, som utgör tillvarons bärande grund. Bakom alla fysiska företeelser finns liv och medvetande. Människan är själv ett exempel på denna princip. Livet är något som vi *är*, och inte något som vi *har*.

Symboler

Martinus beskriver i sitt verk hur naturens och universums framträdande grundar sig på eviga, kosmiska principer, vilka tillsammans utgör fundamentet för vår tillvaro. Dessa kosmiska principer representerar en ”evighetsdimension” utanför tiden och rummet. Den kan inte uppfattas med fysiska sinnen. För att uppfatta denna krävs, enligt Martinus, en ”kosmisk” upplevelseförmåga – intuitionen - vilken mänskligheten nu sakta börjar få kontakt med.

För att kunna åskådliggöra den för fysiska ögon osynliga sidan av verkligheten har Martinus skapat ett flertal bild- och färgsymboler, ett slags ”kartor över den kosmiska terrängen”. I *”Den eviga världsbilden”* har Martinus symbolmaterial samlats tillsammans med utförliga förklaringar. Många symboler presenteras även i *”Livets Bog”*.⁵

De eviga principerna

Martinus' tankar kan beskrivas utifrån ett antal fundamentala principer. Det skulle bära alltför långt att detaljerat beskriva dem, men jag väljer att orientera om några av de viktigaste begreppen.

undervisa människorna, är ”fullkomliga människor”, d.v.s. kosmiskt medvetna. Denna medvetandeutveckling startar med ”kosmiska glimtar”, d.v.s. fragmentariska glimtar av intuitiv kunskap. Många människor har redan fått kosmiska glimtar och många fler kommer under de närmaste hundratals åren att få det. Om kosmiskt medvetande och kosmiska glimtar kan man bland annat läsa i Martinus små skrifter *”Kosmiskt medvetande”* och *”Kosmiska glimtar”*.

⁵ Enligt ett beslut 1975 vill Martinus att *Livets Bog*, d.v.s. den danska titeln, ska heta så på alla språk. I fortsättningen ibland kallad LB.

Livsenhetsprincipen

Livets Bog I börjar med följande ord:

”Varje levande väsen, som kommer till världen, vare sig det hör hemma inom det väsenssamfund vi kallar ’den jordiska mänskligheten’ eller inom de former av liv, som yttrar sig genom vad vi vant oss uppfatta som ’djur’, ’växter’ och ’mineral’, är - utan undantag - föremål för livets upplevelse.”

Martinus menar att allt är levande väsen, även mineral, även om mineralväsen inte har sin fysiska upplevelse i den fysiska världen utan i den andliga världen. Och allt är levande väsen inuti andra levande väsen. Ett levande väsen, t.ex. en människa, måste för att kunna uppleva och skapa vara i intensiv kontakt med de tre olika tillvaroplanen:

- Mellankosmos
- Mikrokosmos
- Makrokosmos

Mellankosmos är alla de medväsenden som man är i omedelbar och detaljerad växelverkan med. Detta gäller förutom våra medmänniskor, således även djur, växter och mineral som man kan uppleva detaljerat.

Mikrokosmos omfattar de ”myriader av små livsenheter” som organismerna i mellankosmos är uppbyggda av, t.ex. organ, celler, molekyler, atomer o.s.v. i såväl organisk som i mineralmateria. Till makrokosmos hör jordklotet, solsystemet och vintergatssystemen. De mikrokosmiska och de makrokosmiska ”nebulosorna” utgör gränserna för våra möjligheter att uppfatta med hjälp av våra sinnen.

För att förtydliga vill jag också säga att för planeten jorden är naturligtvis de andra planeterna mellankosmos, medan vi, jordmänniskor, då utgör mikrokosmos.

Allt är liv i liv i liv... Jordklotet är ett levande väsen. Jordmänniskorna är planeten Jordens ”hjärnceller”. Våra organ är självständiga levande väsen med egen livsupplevelse. Atomerna är solar i de vintergatssystem som förekommer i mikrokosmos.

Kretsloppsprincipen

Allt i tillvaron bygger på kretsloppsprincipen. Dag blir natt. Vinter blir vår. Dygnet, året, livet utgör olika kretslopp. Ett fysiskt liv utgör den del av ett kretslopp där den fysiska utvecklingen når sitt maximum. Det kompletta livskretsloppet omfattar även den tid, då människan inte har en fysisk organism utan lever i ”de andliga världarna”.

Jordmänniskans utvecklingsepok är en del av ett ännu större kretslopp, ”spiralkretsloppet” eller ”det kosmiska kretsloppet”. Detta kretslopp omfattar

sex ”riken” eller tillvaroplan:

- Växtriket
- Djurriket, där människan idag befinner sig i slutskedet
- Det riktiga människoriket
- Vidsomsriket
- Den gudomliga världen
- Salighetsriket, vars slutstadium också är mineralriket till nästa avsnitt i utvecklingsspiralen.

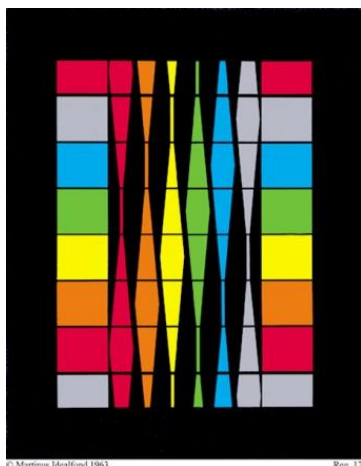
I växtriket, i djurriket och i den första delen av det riktiga människoriket inkarnerar det levande väsendet i fysisk materia. Övriga faser i kretsloppet befinner sig väsendena i de andliga världarna, i ”icke-materiella” världar. Martinus pekar på mellanformer som har möjlighet att existera inom vår planets ramar, t.ex. snöflingorna, som är en mellanform mellan mineral- och växtrikena samt de köttätande växterna som är en mellanform mellan växt- och djurriket. Den ”felande länken” mellan ”apa” och jordmänniska har inte möjligheter till utveckling på vår planet. Martinus menar att om denna mellanform skulle inkarnera här, skulle de få mycket svårt att få sin nödvändiga undervisning, eftersom jordmänniskorna skulle utnyttja dem för sina egna egoistiska syften på ett sätt som inte överensstämmer med vad de behöver för sin utveckling.

De sex grundenergierna

Martinus beskriver de sex olika ”grundenergier” som allt är uppbyggt av:

- Instinktenergin som har sin i kulmination i växtriket
- Tyngdenergin kulminerar i djurriket
- Känslöenergin i det riktiga människoriket
- Intelligensenergin i vidsomsriket
- Intuitionsenergin i den gudomliga världen och
- Minnesenergin som kulminerar i salighets- eller mineralriket

De olika energierna förekommer på alla tillvaroplanen men i olika styrka eller grad, från kulmination till latens, vilket innebär ett tillfälligt sovande tillstånd.

Detta är Martinus symbol för
Grundenergiernas kombination.

Röd färg	= växtriket
Orange färg	= djurriken
Gul färg	= det riktiga människoriket
Grön färg	= visdomsriket
Blå färg	= den gudomliga världen
Indigo	= salighets- eller minnesriket

Jordmänniskan befinner sig idag i slutet av djurriket, på väg mot det riktiga människoriket. ”Tyngdenergin”, som Martinus också kallar ”explosionsenergin”, vilken är den energi som bland andra ligger till grund för aggression, vrede, starka reaktioner och krig, är i kulmination på detta tillvaroplan. Energin var en nödvändig grund för överlevnaden tidigare i djurriket, i kampen för överlevnad. Vi utvecklar nu successivt vår känslenergi och vår intelligensenergi, med vilka vi kommer att lära oss att kontrollera tyngdenergin.

Lidandeserfarenheterna samt kampen för överlevnaden tvingar oss att utveckla de olika energierna. Minnesenergin är på nedgång på vår utvecklingsnivå och därmed har vi därför förhållandevis svårt att minnas. På andra tillvaroplan kommer vi till och med att minnas våra tidigare inkarnationer. I mineralriket, när vi framstår som mineralisk materia i den fysiska världen, existerar vi primärt i en minnesvärld. Det är dessa minnen av tillvaron i den fysiska materien, som, enligt Martinus, framstår som ”guldkopior” i vårt inre, vilka gör att vi börjar längta in i en fysisk värld igen. Vi längtar efter att åter få uppleva livet i materien. Och längtan styr vår framtid, vårt öde. Längtan är den ”energi” som säger oss vad vi kan vänta oss. Vi kan också skapa vår framtid både i denna inkarnation och i kommande genom att börja längta och forma våra framtidsvisioner.⁶ I ett reinkarnationsperspektiv är det meningsfullt att vi fortsätter att längta trots att våra fysiska kroppar i denna inkarnation börjat bli åldriga, skröpliga och svårbrukade.

Genom våra lidandeserfarenheter genom många liv menar Martinus att vi utvecklar medkänsla och förståelse för andra levande väsen och deras problem och svårigheter. Därmed utvecklar vi också en längtan efter och en förmåga att hjälpa andra och underlätta för dessa, våra medväsen.

Martinus kallar oss ”kosmiska kemister” och menar att vi, genom

⁶ Martinus menar att vi i framtidens skolor kommer att få lära oss önska. Jag samarbetar sedan några år med fil.dr. Lars-Eric Uneståhl som utvecklat en distansutbildning som heter ”*Personlig Utveckling genom Mental Träning*”, PUMT. Den är idag mig veterligt den enda kurs som medvetet tränar de studerande i att lära sig önska och längta, att lära sig skapa sin framtid. Han kallar det ”att programmera målbilder”.

våra lidandeserfarenheter, våra försök och misslyckanden och i kampen för överlevnaden, lär oss att "blanda våra energier" till lycka och glädje för både oss själva och våra medväsen.

Reinkarnationsprincipen

"Döden är livets största överraskning" har Martinus sagt. Han menar att döden så småningom ska upphöra att vara ett mysterium.

Vi människor upplever egentligen redan under vår livstid många inkarnationer. Våra mikroväsen, atomer, molekyler och celler dör och byts ut. Varje minut föds och dör celler i vår organism. Den är underkastad en ständig förvandlingsprocess. På några månader är den nästan helt förnyad. *"Det är sålunda inte något ringa antal kroppar som en äldre människa redan lagt bakom sig"*, skriver Martinus i *"Reinkarnationsprincipen"*. Det levande väsendets medvetande eller psyke är en *"realitet som existerar i strål- och vågform"*, skriver han. Det är dessa energier som förorsakar hela livsförnyelsen och organismförvandlingen. Att jordmänniskan måste genomgå "döden" för att genomföra ett organismbyte beror på ofullkomlighet i skapelseprocessen. Detta får dock inte förstås så att det finns något ofullkomligt i skapelsen. *"Allt är mycket gott"*, menar Martinus och allt är därmed fullkomligt, men allt är också under utveckling. Även skapelseprocessen. Ofullkomligheten är en del av fullkomligheten.

Enligt Martinus kommer vi så småningom att utveckla förmågan att göra en "övergång" mellan den fysiska och andliga världen *"lika fullkomlig som övergången för den jordiska människan i dag är från barndom till ungdom, från ungdom till mannaålder och från mannaålder till ålderdom."* Då behöver vi inte längre den "bytesprocess" vi idag kallar "döden", menar han.

Livet i den andliga världen blir som ett sommarlov. Där får vi, med våra tankar som kommunikationsmedel, *"besöka zoner och sfärer allt efter egen önskan"*. Martinus beskriver dessa zoner och sfärer på ett mycket målande sätt. Dessa besök ökar vår längtan efter utveckling och mer kunskap. Denna kunskapsutveckling kan vi bara få i den fysiska världen,

"... den värld där det existerar motstånd, som utvecklar väsendet och där det gör ont att tänka fel. Men nu får det en ny, frisk organism, som byggs upp i moderslivet, och nya möjligheter att i det kommande fysiska livet lära sig tänka och lära sig leva så, att det efter hand kan övervinna döden." (Ur Reinkarnationsprincipen)

Samma jag som återföds?

Det levande väsendet är, enligt Martinus, en treenig princip, som innefattar *"det orörliga något"*, d.v.s. *"skaparen"*, vilken är densamma som *"jaget"*, samt *"skaparförmågan"* och *"det skapade"*. Dessa principer är eviga. Alla levande väsen på mikro-, mellan- och makronivå omfattas således av denna treeniga princip. Martinus benämner dessa med beteckningarna X1, X2 respektive X3.

Man föds, menar Martinus, med summan av de upplevelser, erfarenheter, kunskaper, talanger och förmågor som man samlat genom inkarnation efter inkarnation. Summan av de lidandeserfarenheter man gjort har utvecklat förmågan till medkänsla, förståelse för andra, förlåtelse och nästakärlek. De områden där man ännu inte gjort erfarenheter, där har man heller inte förutsättningar för att förstå och känna medkänsla, men genom reinkarnations- och karmapinciperna kommer vi att få göra nödvändiga erfarenheter.

När jag möter en människa vars livshistoria jag starkt känner att jag förstår, beror det på att jag upplevt liknande själv i detta eller i tidigare liv och dessa upplevelser aktualiseras när jag lyssnar. Jag ”förstår”. Andras levnadsberättelser och upplevelser förstår jag inte. De låter helt orimliga eller obegripliga eller otänkbara. Då saknar jag de erfarenheter som behövs för denna förståelse. Men enligt Martinus är livet så kärleksfullt att jag kommer att få alla upplevelser jag behöver, i denna eller i kommande inkarnationer, för att jag så småningom ska förstå allt och alla.

Talangkärnor

De förmågor jag tränar upp gör att jag utvecklar ”talangkärnor” för dessa, vilka jag ”tar med mig” till nästa liv. Dessa talangkärnor finns i det eviga, odödliga levande väsendets ”övermedvetande”, i den del som Martinus kallar ”skaparförmågan” eller X 2. De kan förstöras om jag t.ex. gravt missbrukar droger, alkohol och narkotika. Då kan talangkärnorna för skapandet av en frisk och stark kropp förstöras och jag kan födas med en ”utvecklingsstörning” eller ett handikapp, inte som ”straff”, utan för att jag själv förstört förmågan. När jag blir mätt på det destruktiva livet och vill ändra på det kommer jag dock att kunna bygga upp talangkärnorna för att skapa en ny frisk kropp, med träning och åter träning under ett antal liv.

Vilka konsekvenser får förresten detta synsätt för fosterdiagnostik och aborter? Om alla väsen behöver få inkarnera för att komma vidare i sin utveckling är det ju förödande att stoppa den möjligheten genom abort. Talangkärnorna utvecklas när vi övar och tränar. Om vi tidigare utvecklat talangkärnor för t.ex. rädsla för vissa situationer, flykttendenser, hämndtankar och liknande, och istället vill utveckla tolerans, förmåga att ta itu med problemsituationer eller nästakärlek, så måste vi ”lära om”. Vi måste genom träning och åter träning, vaket iakttagande och självdisciplin låta de destruktiva talangkärnorna degenerera genom att undvika att använda dem mer och samtidigt träna dess motsats. Vårt mänskliggörande sker inte automatiskt eller genom mirakel utan endast genom lång träning och kamp mot det ”djuriska” och ”primitiva” inom oss, menar Martinus.

Vi repeterar tidigare liv

Martinus menar att den inkarnerade jordmänniskan under de första cirka trettioåren av vårt liv. Liksom fostret repeterar tidigare biologiska utvecklings-

stadier, repeterar det lilla barnet utvecklingen från ”fyrfotadjur” till en varelse på upprättstående ben. Barnet repeterar krig i sina krigslekar, svältupplevelser, lidandes- och sjukdomsupplevelser, ensamhets- och övergivenhetsupplevelser o.s.v. Traumatiska upplevelser som vi haft i tidigare inkarnationer och som skapat djupa ”sår” i själen, vilka behöver läkas, aktualiseras nu genom situationer och händelser i denna inkarnation, t.ex. våldtäkter, olyckor, förtryck och kränkningar.⁷ Det är alltså inte den ”objektiva händelsen” som repeteras utan *upplevelsen*, och med den aktualiseras den situation och de känslor och tankar som behöver bearbetas för att utveckling ska ske.

Kontrastprincipen

Förutsättningen för upplevelse är att dess motsats förekommer i tiden och/eller i rummet. Vi upplever inte svart utan att veta vad vitt är. Vi upplever inte kyla utan att ha känt värme. ”Mättnads- och hungerprincipen” är en del av kontrastprincipen. När vi ätit oss mätta vill vi inte längre ha mat. När vi sovit oss utvilade längtar vi efter aktivitet. Men när dagen är slut och vi arbetat oss trötta längtar vi efter sömn och vila. När semestern är slut och vi kopplat av tillfredsställande längtar vi tillbaka till arbetet och aktiviteten. Allt bygger på dessa principer. När vi är gamla och mätta på dagar och liv längtar vi efter vila och ro i ”döden”. När vi tillbringat en längre tid i ”paradistillvaron” i den andliga världen längtar vi efter att åter uppleva livet i den fysiska tillvaron och ”söker oss” till en ny inkarnation.⁸

Lagen om sådd och skörd

”Karmalagen” är detsamma som Jesus har sagt oss, att vi ”får skörda det vi sår”. Begreppet är sanskrit och betyder ”görande”, ”verkande”, handling. Det är ”lagen om orsak och verkan”.

Martinus menar att detta gäller all energi vi ”sår” ut, tankar, ord och handlingar. Konsekvensen blir alltså att allt vi möter idag, av tankar, ord och handlingar, är sånt vi tidigare sått ut - i denna eller i tidigare inkarnationer. Inget kan nå oss som vi inte själva sått ut. Inget sker av en slump, enligt Martinus, inget är orättvist. Den totala rättvisan råder i universum.

Lagen om sådd och skörd är inte ”straff”. ”*Universums grundton är kärlek*”, menar Martinus. Det är istället nödvändig undervisning på de områden där vi ännu har bristande kunskaper och därmed handlar fel. När vi lärt oss handla rätt har vi utvecklat ett beskydd mot de återvändande ”karmabågarna”

⁷ Vissa reinkarnationsterapeuter menar att det är både ointressant och farligt att bearbeta trauman från tidigare liv genom reinkarnationsterapi. Dels aktiveras minnen som kärleksfullt nog fallit i glömska och kan förstärka och försvåra svåra känslor i detta liv. Dels aktiveras de känslomässiga problemen i detta liv genom repetitionen och kan bearbetas genom traditionell psykoterapi som koncentrerar sig enbart på detta liv.

⁸ Denna är dock inte viljestyrd utan styrs av lagen om attraktion och fränstötning, vilken uttrycker sig som längtan och hunger å ena sidan och som mättnad och kanske avsky å andra sidan.

d.v.s. i enlighet med Guds lagar. Detta är detsamma som ”nåden” eller ”syndaförlåtelsen”.

Hitler behöver inte bli ihjälgasad flera miljoner gånger. Saddam Hussein behöver inte bli utsugen, förtryckt, torterad och mördad, tusentals och åter tusentals gånger. När ett väsen genom eget lidande p.g.a. de återvändande energier som karmalagen innebär, utvecklat den djupa medkänsla, den förlåtande hållning, tolerans och den nästakärlek som är målet för tillvaron i den fysiska materien, är väsendet beskyddat och de återvändande ”karmavågorna” ger inte längre lidande. ”Vågorna” kommer tillbaka men väsendet är beskyddat genom kärlekstankar och kärlekshandlingar.

Lidandets mening

Lidandet, smärtan, det ”onda” i tillvaron, har under alla tider varit en svår nöt för tänkare att förstå och förklara. Det har gjorts många försök. Ännu har, mig veterligt, ingen före Martinus kommit med en logiskt acceptabel förklaring. Detta innebär att Martinus löst det s.k. *teodicé-problemet* som filosofer och religiösa ledare försökt lösa genom århundraden. Gud är god, varför ser världen ut som den gör? Han är allsmäktig och allvis. Varför låter han oss lida? Meningen med lidandet är att vi ska utveckla vår förmåga till nästakärlek. Det är enda vägen, menar Martinus.

Enligt honom är lidandet den signal som hjälper oss upptäcka när vi handlar i motsättning till livets lagar, de andliga naturlagarna, när vi handlar ”fel”. ”*Det gör ont att tänka fel*”. Lidandet är alltså en konsekvens av vår brist på kunskaper. När vi lärt oss att handla ”rätt”, d.v.s. i enlighet med de andliga naturlagarna, vilka är desamma som ”Guds vilja”, är lidandet slut. ”*När okunnigheten avlägsnas upphör det s.k. ’onda’ att existera*”, skriver Martinus. Barnet behöver bränna sig för att veta hur en het spis känns. Men ”bränt barn skyr elden”. Lidandet är i det fallet kärleksfullt. Vi kanske skulle bränna upp oss annars. Lidandet är även i det kosmiska perspektivet kärleksfullt.

Om vi ska försöka konkretisera dessa tankar ytterligare, kan vi ta exempel från relationer till andra väsen, t.ex. till andra jordmänniskor eller till djur. När vi handlar i linje med livets lagar, vilka innebär nästakärlek och förlåtelse, så får vi enligt ”karmalagen” kärlek och förståelse tillbaka. Om vi däremot möter människor med hån, våld, förakt, likgiltighet och förtal, så är detta vad vi möter från våra medväsen.

Om vi ger vår kropp gifter, t.ex. tobak, alkohol, narkotika och felaktig kost, exempelvis kött så kommer vi att ”skörda” sjukdomar, svaghet, aggressivitet och kroppens förintelse (”död”). I vår kropp finns ju våra medväsen i mikrokosmos. Vi har samma ansvar mot dessa våra mikroväsen som mot våra medväsen i mellankosmos. Förstör vi naturen och planeten jorden genom miljögifter, extrem exploatering av naturen och skogsutrotning så får vi helt naturligt reaktioner som ger oss kunskaper om ”rätt” och ”fel” handlande. Våra medväsen i makrokosmos ska också behandlas utifrån nästakärlek.

”Gudomen” skulle vara en pervers sadist, om Hen lät oss lida i onödan. Liksom livet logiskt sett borde ha en mening, borde också lidandet ha en logisk mening. Martinus menar således att lidandet är brist på kunskap om livets lagar och att enda vägen att minska lidandet är att öka kunskapen om dessa lagar. Martinus’ slutfacit är alltså att ”*Allt är mycket gott*”.

Många fler lagar styr våra liv

Martinus kosmologi omfattar ytterligare principer och lagar som styr vår andliga tillvaro, även i fysisk materia, men denna genomgång hoppas jag räcker som en yttlig inblick. Jag har till exempel inte berört lagarna för ”attraktion och frånstötning” eller ”polförvandlingen”. Den senare styr bl.a. vår konstllhörighet. Den intresserade läsaren hänvisas till Martinus egen litteratur för fördjupning.

”Tredje Testamentet”

Bland det mest provocerande för många som kommer i kontakt med Martinus kosmologi är kanske att han kallar sin samlade produktion för ”*Tredje testamentet*”. Detta meddelade Martinus i ett brev daterat den 11 november 1975. Verket är en fortsättning på Bibeln (Elving, 1999).

Enbart det faktum, att Martinus fått kunskap ”inifrån” utan att läsa, tänka och forska, är provocerande nog för vårt tänkande idag. Att han dessutom påstår att hans verk är den av Jesus Kristus utlovade ”Hjälparen, Den Helige Ande” är sannolikt ytterst svårsmält. Men, som en annan dansk författare, Gunnar Fredriksen (1989), skriver:

”Det är självklart att den källa Martinus öste ur var av en sådan art att en positiv kritisk granskning endast kan göras i begränsad omfattning. Ty hur skall man kunna kontrollera ett verk av en människa som begagnar sig av förmågor som obestriddligen ligger skyhögt över ens egna? En lösning kunde ju vara att helt avstå från värdering och kritiskt ställningstagande, men detta skulle naturligtvis inte vara i linje med vår tids vetenskapliga inställning, och för övrigt långt ifrån författarens egna intentioner...” (sid. 8)

Martinus betonar om och om igen mycket starkt i sina skrifter att det är viktigt att läsaren inte tror honom utan istället utsätter hans tankar för en logisk granskning, forskar och undersöker om hans tankar kan stämma med verkligheten.

Litteraturen

Martinus’ litteratur är mycket omfattande och det tar lång tid att sätta sig in i den. Huvudverket heter ”*Livets Bog*” och omfattar sju stora böcker på totalt 2 100 sidor. Dessutom har han skrivit ett antal mindre böcker där ”Logik” (320 sidor) och ”*Kosmiska lektioner*” (160 sidor) kan utgöra en inledning och en

översikt över tankarna. I övrigt har hans skrivit ett 40-tal mindre böcker på mellan 50-200 sidor där han tar upp olika frågeställningar ur Livets Bog till fördjupad diskussion. Det finns titlar som ”*Mänsklighetens öde*”, ”*Den fullkomliga födan*”, ”*Genom dödens port*”, ”*Bisättning*”, ”*Kosmiskt medvetande*”, ”*Bönens mysterium*”, ”*Påsk*” o.s.v. Dessutom finns det ca 250 artiklar av vilka huvudparten publicerats i tidskriften Kosmos, som ges ut av Martinus Institut i Danmark. Många av dessa är bearbetade föredrag som han hållit genom åren. Ytterligare föredrag är under bearbetning och publiceras kontinuerligt i Kosmos.⁹

*”Ödmjukhet är själva nyckeln
till ’visdomens port’ ”*

Martinus i
Kosmiska lektioner

⁹ Förutom Martinus egna böcker och artiklar börjar det komma allt fler böcker som andra författare skrivit, där man antingen försöker systematisera Martinus egna tankar eller applicera dem och göra jämförelser med andras tankar och verk. För den intresserade vill jag hänvisa till Världsbild Förlag, <http://www.varldsbild.se/Default.aspx>. Det finns också tidskrifter förutom *Kosmos* i Sverige t.ex. *Den ny verdensimpuls* (och danska *Kosmos*) i Danmark. Runt om i landet förekommer föredrag, kurser och studiecirklar för intresserade. För information se <http://www.martinus.dk>, www.tredjetestamentet.se, <http://www.newcosmicparadigm.org/>.